

سی‌امین قهرمانی باواریایی هادر بوندسلیگا

بایرن مونیخ به یوونتوس رسید

گروه ورزش: بایرن مونیخ برای سی‌امین بار به قهرمانی بوندسلیگا دست یافت. در ادامه هفته سی و دوم رقابت‌های فوتبال باشگاه‌های آلمان، بایرن مونیخ در خانه و دربرمن به پیروزی ۱-۰ رسید. تک گل این بازی را روبرت لواندوفسکی در دقیقه ۴۳ به زیبایی به ثمر رساند تا در نهایت باواریایی‌ها با این برد ۷۶ امتیازی شده و فاصله خود با بورسیا دورتموند، تیم دوم بوندس لیگا را به ۱۰ امتیاز برسانند و قهرمانی زودهنگام بوندس لیگا را در فاصله ۲ هفته مانده به پایان این مسابقات بدست آورند.

این هشتمین قهرمانی متوالی بایرن بود؛ رکوردی که به غیر از آن‌ها تنها در اختیار یک باشگاه بزرگ اروپایی یعنی یوونتوس قرار داشت که ۸ بار پیاپی قهرمان لیگ ایتالیا شده است. بر همین اساس توماس مولر و داوید آلابا موفق شدند نهمین جام قهرمانی بوندس لیگای خود را با بایرن بدست آورند و از این حیث به رکورد فرانک ریرری فرانسوی رسیدند که ۹ قهرمانی بوندس لیگا با بایرن کسب کرد و فصل پیش راهی فیورنتینا شد. هانس دیترفلیک سرمربی بایرن بعد از بازی گفت: «به تیم تبریک می‌گویم. آنچه در ماه‌های اخیر نشان دادیم، اعجاب‌انگیز بود». رومینگه مدیر اجرایی باشگاه بایرن مونیخ نیز از کسب مقام قهرمانی بوندس لیگا ابراز خوشحالی کرد و گفت: «فلیک کشتی بایرن را خوب در دریای رقابت به حرکت درآورد». هربرت هاینر رئیس باشگاه بایرن مونیخ بعد از قهرمانی این تیم در بوندس لیگا گفت: «بایرن شانس زیادی برای فتح سه جام در فصل جاری دارد». روبرت لواندوفسکی مهاجم با تجربه بایرن مونیخ که سی و یکمین گل فصل خود در این بازی را به ثمر رساند و در حال حاضر بهترین گلزن باشگاهی اروپا محسوب می‌شود، با وجود سال‌ها گلزنی، تصور می‌کند هنوز به دوران اوج نرسیده است. او گفت: «۳۲ سالگی فقط عدد است. هنوز در بهترین دوره فوتبالم نیستم». باستیان شواین اشتایگر و فیلیپ لام دو کاپیتان اسبق بایرن مونیخ قهرمانی باواریایی‌ها هم قهرمانی بایرن در فصل جاری بوندس لیگا را تبریک گفتند. گفتنی است با وجود جشن مونیخی‌ها زیر باران برمن جام قهرمانی تا پایان فصل یعنی ۲۷ ژوئن (۷ تیرماه) و پس از دیدار بایرن و وولفسبورگ، به قهرمان اهدا نخواهد شد.

فراریان مفسد اقتصادی در جزیره «سنت کیتس»

منصور بیطرف

دبیر گروه اقتصادی

نشان می‌داد چگونه پولشویی می‌کنند. در این روزنامه نوشته شده بود که رازهای این جزیره فقط به ساکنان آن تعلق ندارد؛ بلکه اسرار پولشویی خارجیان نیز از دیگر خارجیان هم مخفی می‌ماند تا از آن‌ها حمایت شود.

در سایت «اینوستوپدیا» نیز ذیل نام جزیره «نویس» می‌خوانید: «سنت کیتس نویس» جزو ۱۰ بهشت مالیاتی جزایر کارائیب است. در این سایت درباره این جزیره این چنین می‌خوانیم: «نویس هیچ‌گونه مالیات محلی بر درآمد حاصل از خارج از حوزه قضایی را تحمیل نمی‌کند. شرکت‌های برون مرزی و صاحبان آن‌ها مجبور نیستند مالیات‌های بازپرداخت، مالیات بر سود سرمایه یا مالیات بر املاک را بپردازند و مشمول مالیات شرکت‌ها یا مالیات‌های محلی درآمدهای تولید شده در خارج از نویس نیز نمی‌شوند. همچنین هیچ گونه کنترل ارزی در نویس وجود ندارد و این کشور با قاطعیت از امضای هرگونه معاهده مالیاتی با سایر کشورها خودداری کرده است.»

بنابراین، این مکان چرا نباید بهشت مفسدان فراری اقتصادی از جمله مفسدان اقتصادی ایران باشد؟ هنوز نمی‌دانیم چه تعداد از مفسدان اقتصادی ایران به این جزیره رفته‌اند، اما دادگاه طبری نشان داد که بسیاری از مفسدان اقتصادی که از ایران فرار کرده‌اند یا در این جزیره هستند یا در کانادا.

گفته می‌شود که تعداد فراریان اقتصادی ایرانی در کانادا هم قابل توجه است. از خاوری گرفته تا مرجان شیخ الاسلامی و اخیرا هم نیاز آذری که نام آن افشا شد. هفته گذشته هم روزنامه «ایران» اسامی مفسدان اقتصادی که از کشور فرار کرده‌اند را در جدولی منتشر کرد که تعداد آنها بالغ بر ۴۰ نفر می‌شوند. اما چگونه می‌شود این افراد را به کشور بازگرداند و در دادگاه عدالت محاکمه کرد؟ این مسیری است که قوه قضاییه و وزارت امور خارجه باید با همکاری یکدیگر طی کنند.

است. این کشور از دو جزیره کوچک تشکیل شده که در دریای کارائیب قرار گرفته‌اند. تنها شهر مهم سنت کیتس، چارلز تاون با ۱۵۰۰ نفر جمعیت است. نام سنت کیتس در ابتدا سنت کریستوفر، برگرفته از نام کاشف آن کریستوف کلمب بوده که برای مخفف کردن و کوتاه‌سازی از عنوان «سنت کیتس» استفاده می‌شود. سنت کیتس از دو جزیره سنت کیتس (جزیره بزرگتر) و جزیره نویس (جزیره کوچکتر) تشکیل شده است.

این تمام اطلاعاتی است که درباره این جزیره در ویکی‌پدیا می‌خوانیم. اما اگر کمی دیگر به جستجو بپردازیم، نکات جالب دیگری درباره این جزیره بدست می‌آوریم. روزنامه گاردین حدود دو سال پیش گزارشی منتشر کرد با این عنوان: «نویس؛ چگونه مخفیانه‌ترین پناهگاه دریایی از پاک‌شدن خودداری می‌کند؟» این گزارش در واقع به پولشویی در جزیره سنت کیتس می‌پردازد. اولیور بولوغ، نویسنده این گزارش نوشته بود که از سال ۲۰۰۸ به این طرف، جهان شاهد برخورد قاطع با تامین‌های مالی دریایی بوده است اما تعداد معدودی مکان هنوز هستند که به طور مخفیانه به ابرثروتمندان پیشنهاداتی می‌دهند. در میان این مکان‌ها، یک جزیره بسیار کوچک در دریای کارائیب بدترین تخلف را دارد. این جزیره نویس نام دارد که جزو فدراسیون «سنت کیتس و نویس» است. نویس، جزیره‌ای که تا پیش از قرن نوزدهم مرکز تامین شکر بریتانیا و مبادلات برده بوده است و پس از مدتی بریتانیا جزیره سنت کیتس را هم در جهت اهداف اداری به آن ملحق کرد و بدین ترتیب یک فدراسیون سنت کیتس و نویس به وجود آمد که کیتس در واقع محل دولت است و نویس محل پولشویی.

در گزارش این نویسنده آمده است که در سال ۲۰۱۷ اطلاعات متعلق به ۷۰ هزار شرکت جزیره نویس - توجه داشته باشید که جزیره نویس به تنهایی ۱۱۰۰۰ نفر جمعیت دارد- به بیرون نشت یافت که

در آخرین دادگاه طبری - چهارمین دادگاه- که برگزار شد، نماینده دادستان پرده از مکانی برداشت که اکثر فراریان اقتصادی ایران در آنجا رحل اقامت گزیده‌اند. در آخر این دادگاه نماینده دادستان - آقای قهرمانی - چنین گفته بود: «بسیاری از مفسدان اقتصادی که از کشور فرار می‌کنند به یک جزیره به نام سنت کیتس می‌روند و از آنجا برای خود و خانواده خود تابعیت می‌گیرند». نماینده دادستان در بخش پایانی سخنان خود گفت: «در راستای فرمایشات ریاست قوه قضاییه خواهشی از مسئولان دارم؛ اسنادی که این افراد به سنت کیتس ارائه دادند عموماً جعلی است و با توجه به این موضوع معاونت بین‌الملل قوه قضاییه با همکاری وزارت امور خارجه می‌توانند اقدامات لازم را انجام دهند تا تابعیت این افراد را لغو کنند.»

اما جزیره‌ای که نماینده دادستان از آن نام برد، کجاست؟

در ویکی‌پدیا درباره جزیره سنت کیتس این چنین می‌خوانیم: «سنت کیتس و نویس با نام رسمی فدراسیون سنت کیتس و نویس (Federation of Saint Kitts and Nevis)، کشوری است جزیره‌ای در دریای کارائیب، غرب آنتیگوا و باربودا و شرق جزایر ویرجین آمریکا؛ با جمعیتی حدود ۵۲,۰۰۰ نفر. پایتخت آن باستر است. حکومت آن پادشاهی و زبان رسمی آن انگلیسی است. نام آن تا سال ۱۹۸۶ سنت کریستوفر و نویس بود. این کشور از سده ۱۷ از مستعمرات بریتانیا به‌شمار می‌رفت. در سال ۱۶۲۳ انگلیسی‌ها وارد آنجا شدند و تا زمان کسب استقلال در سال ۱۹۸۳ به حکومت در این مستعمره مشغول بودند. سنت کیتس و نویس در ۱۹ سپتامبر ۱۹۸۳ بریتانیا اعلام استقلال کرد. سنت کیتس و نویس یکی از اعضای اتحادیه کشورهای همسود است. پایتخت این کشور - شهر «باسه‌تر» با ۱۵۵۰۰ نفر جمعیت است. مساحت سنت کیتس ۲۶۱ کیلومتر مربع